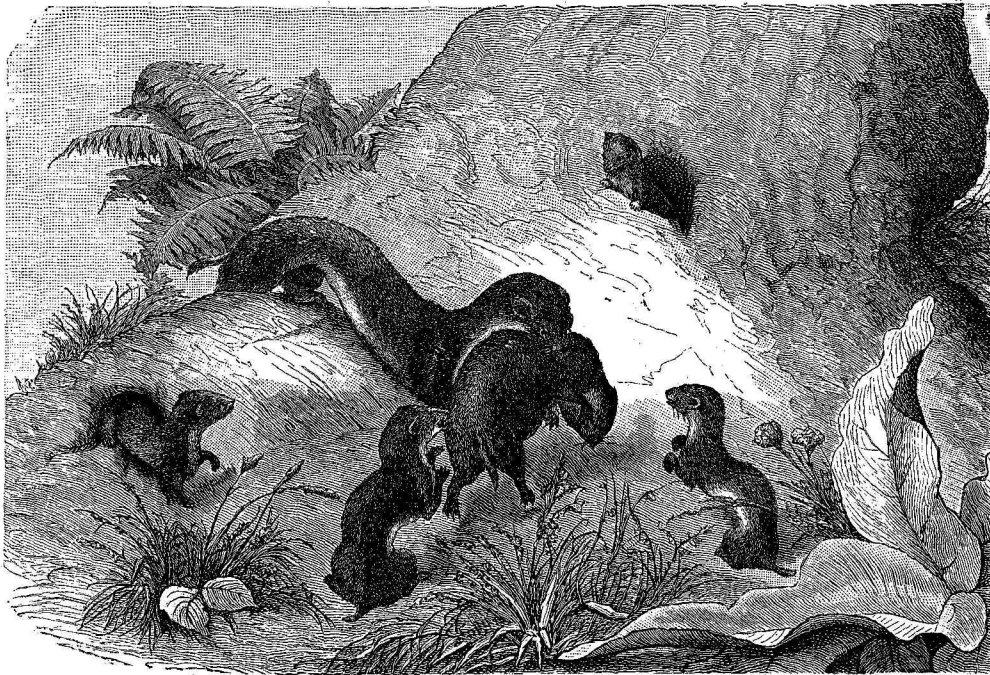

Η ΛΗΣΤΕΙΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΖΩΙΣ.

Ὁ περι ὑπάρξεως ἀγῶν φαίνεται στενωῶς συνδεδεμένος πρὸς τὰς λειτουργίας καὶ τοὺς νόμους τοὺς διέποντας τὸν παγκόσμιον βίον, ὁ δὲ ἀγῶν οὗτος, ἐν ᾧ κυρίως πρόκειται περὶ τῆς διατροφῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ ἀτόμου, γεννᾷ τὸ αἰσθημα τῆς ἀρπαγῆς εἰς πάντα τὰ ἐπὶ τῆς ὑψηλίου διαβιοῦντα πλάσματα. Ἀπὸ τῶν μεγάλων σαρκοβόρων θηλαστικῶν καὶ τῶν ἀρπακτικῶν ὀρνέων μέχρι τῶν μαλακίων καὶ τῶν ἀκτινωτῶν ζωῶν τῆς θαλάσσης δυνάμεθα νὰ πάρατηρήσωμεν ἐπικρατοῦν τὸ ὀρμέφυτον τοῦτο αἰσθημα. Ἄλλ' ἐν ταῖς προκειμέναις ἡμῶν παρατη-

ΙΚΤΙΣ ΤΡΟΦΟΛΟΤΟΥΣΑ ΤΑ ΝΕΟΓΝΑ ΤΗΣ.

ρήσει περιοριζόμεθα μόνον εἰς τὰς δύο πρώτας μνημονευθείσας τάξεις τοῦ ζωικοῦ βασιλείου, ἐπειδὴ ἐν αὐταῖς ἐκδηλοῦται καταφανέστατα τὸ φαινόμενον τοῦτο.

Ἐκ τῶν θηλαστικῶν ἀρπακτικώτατον εἶνε ἡ ἰκτίς. Αὕτη σῶμα ἔχουσα νάννου, ἀλλὰ θάρρος καὶ γενναϊότητα γίγαντος, ἀπηνῶς καταδιώκει ὅλα τὰ μικρότερα ζῶα, πτερωτὰ καὶ τετράποδα, ὑδροβία καὶ ἐρπετὰ· ὁ λαγῶς, ὁ κόνικλος, ὁ μυωξὸς μεθ' ὅλων τῶν πρώτων καὶ δευτέρων ἐξαδέλφων τῶν, ὁ καρκίνος καὶ ὁ ἰχθύς τῶν λιμναίων ὑδάτων, ὁ βιάτραχος καὶ ἡ ἔχιδνα, ἀκόμη δὲ καὶ αὐτὴ ἡ μηλολόνη καὶ ἡ χρυσάλλις εἶνε ἀντικείμενα τῆς ἀρπακτικῆς καὶ αἰμοχαροῦς ὀρμῆς τοῦ εὐκίνητοτάτου καὶ πονηροῦ τούτου ζώου.

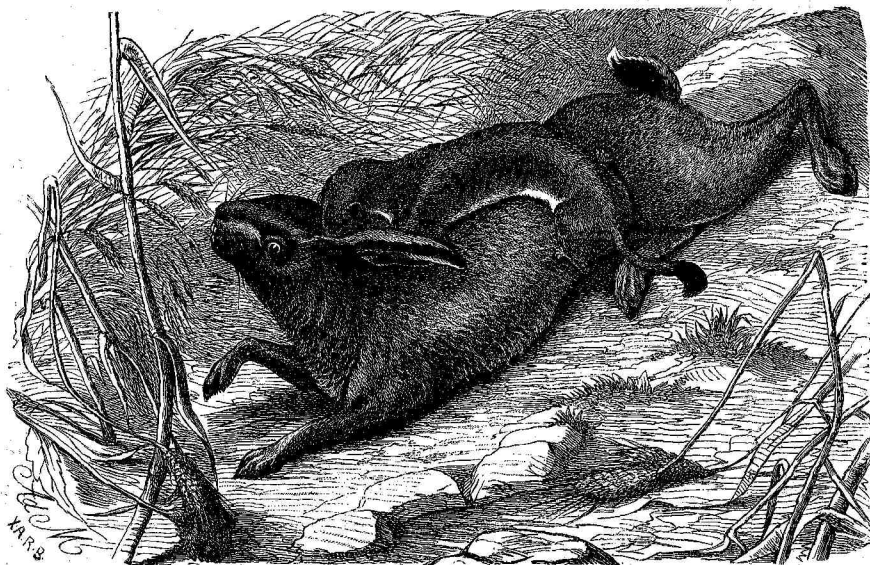
Ἡ μικρὰ λεγομένη ἰκτίς θηρεύει τὸ ἔαρ ἢ διαρκοῦντος τοῦ θέρους πρὸ πάντων τοὺς ἀρουραίους μῦς. Οἱ δυστυχεῖς οὗτοι καταδιώκονται ὑπ' αὐτῆς ἀνηλεῶς ἀπὸ ὁπῆς εἰς ὅπιν

τῆς γῆς καὶ οὐδαμοῦ δύνανται νὰ εὗρωσι σωτηρίαν, ἐπειδὴ ὁ αἰμοβόρος δῆμιός των, ἔχων σῶμα ἴσον σχεδὸν τὸ μέγεθος πρὸς τὸ ἰδικόν των, κατορθώνει νὰ εἰσχωρήσῃ καὶ μέχρι τῆς στενοτάτης φωλεᾶς των. Φωνεῖ δὲ πρῶτον ἡ ἰκτίς τὰ θυμάτα της, δάκνουσα αὐτὰ κατὰ τὸν τράχηλον καί, ἀφ' οὗ ἀπορροφήσῃ τὸν ἐγκέφαλόν των, τὰ φέρει κατόπιν πρὸς τὰ νεογνά της, τὰ ὁποῖα ἐξερχόμενα τῶν τρωγλῶν των ὑποδέχονται χαρμοσύνως τὴν εὐπρόσδεκτον ἄγραν.

Ἵπερτέρα ταύτης κατὰ τὴν ἀπληστίαν καὶ κατὰ τὴν δεξιότητα, μεθ' ἧς συλλαμβάνει τὰ θηράματα της, εἶνε

ἡ λεγομένη ἐρμινέα ἢ μεγάλη ἰκτίς. Ἐν αὐτῇ ἐνσαρκοῦται ἡ δολιότης καὶ ἡ μοχθηρία τοῦ ὄφους καὶ τοῦ κροκοδείλου. Τὸ ἐκτάκτως εὐλύγιστον καὶ ῥαδινὸν σῶμά της

δύναται νὰ διεισδύσῃ καὶ διὰ τῆς ἀφανέστερας ῥωγμῆς ἢ σχισμάδος πτηνοτροφείου τινός, ὅπου ἐντὸς μικροῦ πάντα τὰ ἀτυχῆ πτηνὰ γίνονται λεία τῶν αἰμοβόρων της διαθέσεων. Ἐκτὸς τούτου καὶ τὰ πτηνὰ καταδιώκει ἀναρριχωμένη ταχέως καὶ ἀθροῦβως ἐπὶ τῶν δένδρων, ἐπιτῶν κλάδων τῶν ὁποίων καθήμενα ταῦτα κοιμῶνται ἢ ἔχουσιν ἀλλαχοῦ ἐστραμμένην τὴν προσοχὴν, προσέτι δὲ καὶ εἰς

ΕΡΜΙΝΕΑ ΙΚΤΙΣ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑ ΛΑΓΩΝ.

τὴν καταδιώξιν ὑδροβίων ζῶων ἀρέσκειται καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας κατορθώνει νὰ ἀγρεύῃ αὐτά, ἐπειδὴ δὲν εἶνε εὐκαταφρόνητος ἢ πρὸς τὸ νήχεσθαι ἔμφυτος αὐτῆς ἰκανότης.

Ἄλλὰ τὸ ζωγραφικώτερον καὶ περιεργώτερον θέαμα παρῆκει ἢ κατὰ λαγῶν θήρα της, καθ' ἣν ἡ διολισθαίνει